

Palkka uskollisuudesta

”Isäntä sanoi hänelle: ‘Hyvin tehty! Olet hyvä ja luotettava palvelija. Vähässä olet ollut uskolinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Tule herrasi ilojuhlaan!’” (Matt. 25:21.)

Avaintekstit:

Hepr. 11:6;
Jes. 62:11;
Room. 6:23;
Joh. 14:1-3;
Ilm. 21;
Matt. 25:20-23;
Room. 8:16-18.

Vaikka emme voi koskaan ansaita pelastustamme, Raamattu käyttää toivoa palkasta motivoimaan meitä elämään uskollisesti Jumalan ansaitsemattoman armon vastaanottajina, sillä loppujen lopuksi kaikki, mitä saamme, on aina ja vain Jumalan armosta saatua.

Daavid kirjoitti: ”Herra on antanut täydellisen lain, se virvoittaa mielen. Herran ohjeet ovat luotettavat, ne neuvovat taitamatonta. Herran käskyt ovat oikeat, ne ilahduttavat sydämen. Herran määräykset ovat kirkkaat, ne avaavat silmäni näkemään. Herran sana on puhdas ja aito, se pysyy iäti. Herran säädökset ovat lujat, ne ovat oikeita kaikki. Ne ovat kalliimmat kuin puhdas kulta, kalliimmat kuin kullan paljous, makeammat kuin mesi, maistuvammat mehiläisen hunajaa. Ne opastavat minua, palvelijaasi, niiden noudattamisesta saa suuren palkan.” (Ps. 19:8-12.)

Useissa kohdissa Raamattu puhuu meidän palkastamme, joka on luvattu meille Kristuksen kautta hänen toisen tulemisensa jälkeen, kun tämä hirvittävä matkamme synnin alaisina on kuljettu loppuun.

Mitä meille on siis luvattu? Millaiset vakuudet meillä on siitä, että tulemme todelta saamaan sen, mitä meille on luvattu?

USKOLLI- SUUDEN PALKKA

Lue Hepr. 11:6. Mitä tämän jakeen tulisi merkitä meille? Miten meidän tulisi reagoida siihen, mitä siinä sanotaan? Ks. myös Ilm. 22:12; Jes. 40:10 ja Jes. 62:11. Mitä kaikki nämä jakeet opettavat meille?

Jumalalta tuleva palkka hänen uskollisille lapsilleen on ai-
nutlaatuinen, ja kuten monet hengelliset asiat, se on kenties
enemmän kuin me rajallisella ymmärryksellämme voimme
käsittää. "Ihmiskieli ei pysty kuvaamaan vanhurskasten pal-
kintoa. Sen tulevat tuntemaan vain ne, jotka saavat sen näh-
dä. Rajallinen mieli ei voi tajuta Jumalan paratiisin ihanuut-
ta." (ST nettiversio 793.)

Jeesus päätti autuuslupauksensa, joilla vuorisaarna alkaa,
näihin sanoihin: "Autuaita olette te, kun teitä minun tähte-
ni herjataan ja vainotaan ja kun teistä valheellisesti puhu-
taan kaikkea pahaa. Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä palkka, jon-
ka te taivaissa saatte, on suuri. Niinhän vainottiin profeetto-
jakin, jotka elivät ennen teitä." (Matt. 5:11, 12.) Lueteltuaan
uskonsankareita Heprealaiskirjeen 11. luvussa kirjeen kirjoit-
taja aloittaa seuraavan luvun selittämällä, miksi Jeesus suos-
tui kuolemaan ristillä.

"Kun siis ympärillämme on todistajia kokonainen pilvi,
pankaamme pois kaikki mikä painaa ja synti, joka niin hel-
posti kietoutuu meihin. Juoskaamme sinnikkäästi loppuun se
kilpailu, joka on edessämme, katse suunnattuna Jeesukseen,
uskomme perustajaan ja täydelliseksi tekijään. Edessään ol-
leen ilon tähden hän häpeästä välttämättä kesti ristillä kärsi-
mykset, ja nyt hän istuu Jumalan valtaistuimen oikealla puo-
lalla." (Hepr. 12:1, 2.)

Uskollisuudesta saatu palkinto ei kuitenkaan tarkoita sa-
maa kuin tekojen kautta pelastuminen. Onko kenelläkään
meistä tai jollakin Raamatun henkilöistä ollut sellaisia teko-
ja, jotka olisivat riittävän hyviä tuomaan hänelle jonkinlaista
ansiota Jumalan edessä? Ei tietenkään! Juuri tässä ristin mer-
kitys tulee esille. Jos olisimme kyenneet pelastamaan it-
semme omilla teoillamme, Jeesuksen ei olisi koskaan tarvin-
nut kuolla ristillä. Sen sijaan pelastuksen on tultava armos-
ta. "Mutta jos valinta kerran perustuu armoon, se ei perus-
tu ihmisen tekoihin - muutenhan armo ei olisi armo." (Room.
11:6.) Palkka sitä vastoin on pelkästään Jumalan meidän hy-
väksemme ja meissä tekemän työn vaikutuksen seurausta.

IKUINEN ELÄMÄ

Ihmisinä meitä odottaa ikuisuus. Raamatun mukaan tämä ikuisuus tulee osaksemme kahdesta vaihtoehdosta jommallakummalla tavalla: joko ikuisena elämänä tai ikuisena kuolemana. Ei ole mitään keskitietä. Ei vähän sitä, vähän tätä. Kyse on joko elämästä tai kuolemasta. Kaikki tai ei mitään.

Lue Room. 6:23 ja Joh. 3:16. Mitkä vaihtoehdot meille annetaan?

On vaikea kuvitella kahta vastakkaisempaa vaihtoehtoa kuin elämä tai kuolema. Jos luet tätä, on todennäköistä, että olet jo valinnut ikuisen elämän tai ainakin harkitset sitä. Jumalalla on ainutlaatuinen kyky tehdä juuri niin kuin hän sanoo. Hän pystyy täyttämään kaikki lupauksensa. Meidän tehtävämme on vain uskoa häntä, levätä Jeesuksen ansioiden varassa ja olla uskossa kuuliaisina hänen sanalleen.

Lue Joh. 14:1-3. Mikä on Herran neuvo meille jakeessa 1? Mitä hän lupaa meille jakeissa 2 ja 3?

Maanpäällisen työnsä viimeisinä päivinä Jeesus puhui nämä huikeat toivon ja rohkaisun sanat opetuslapsilleen. Ne saivat opetuslasten mielialan kohoamaan koettelemusten hetkinä ja heidän ollessaan vaarassa lannistua. Sanojen pitäisi toimia samalla tavoin meidänkin kohdallamme. Jeesus tuli taivaasta, palasi sinne ja on luvannut: "Minä tulen takaisin ja noudan teidät luokseni, jotta saisitte olla siellä missä minä olen."

Suurin vakuutemme siitä, että Jeesus tulee takaisin, on varmastikin hänen ristinkuolemansa hänen ensimmäisen tulemisensa yhteydessä, sillä jos ei toista tulemistä olisi, mitä hyötyä olisi ollut hänen ensimmäisestäkään tulemisestaan? Aivan yhtä varmoja kuin olemme siitä, että Jeesus kuoli puolestamme ristillä, voimme olla siitäkin, että hän tulee takaisin lupauksensa mukaan: "Tulen sitten takaisin ja noudan teidät luokseni, jotta saisitte olla siellä missä minä olen." (Joh. 14:3.)

Mitä sellaista tapahtui Kristuksen ensimmäisessä tulemisessa, mikä tekee toisen tulemisen lupauksen luottamuksen arvoiseksi?

UUSI JERUSALEM

Raamatun kuvaus uudesta Jerusalemissa on se, mitä Abraham näki uskossa. ”Abraham odotti sitä kaupunkia, joka on rakennettu vankalle perustalle ja jonka Jumala itse on suunnitellut ja tehnyt.” (Hepr. 11:10.) Uusi Jerusalem on Jumalan mestariteos, joka on rakennettu niitä varten, jotka rakastavat häntä ja pitävät hänen käskynsä. Uusi Jerusalem tulee olemaan Jumalan uskollisten lasten koti taivaassa tuhatvuotiskauden ajan, ja sen jälkeen uudeksi luodun maan päällä koko ikuisuuden ajan. Se on hyvä uutinen niille, jotka eivät halua muuttaa paikasta toiseen. Jumala huolehtii kaikesta. Johanneskin kertoo nähneensä kaupungin: ”Näin, kuinka pyhä kaupunki, uusi Jerusalem, laskeutui taivaasta Jumalan luota juhla-asuisena, niin kuin morsian, joka on kaunistettu sulhasta varten.” (Ilm. 21:2.)

Lue Ilm. 21. Millaisia asioita meille on luvattu?

Siellä on niin paljon upeita asioita, että synnin turmelema mieleemme, joka kokee tämän maailman todellisuutta, tuskin pystyy kaikkea edes käsittämään. Se, minkä ymmärrämme, täyttää meidät toivolla.

Ensinnäkin, kuten Jeesus asui keskelläme tullessaan lihaksi tähän langenneeseen maailmaan ensimmäisen kerran, samoin hän asuu keskelläme uudessa maassa. Mikä etuoikeus olikaan niillä, jotka saivat nähdä hänet läheltä ja tuntea hänet henkilökohtaisesti! Me saamme tällaisen etuoikeuden uudestaan. Erona on vain se, että tällä kertaa synnin verho ei ole enää vääristämässä sitä, mitä näemme.

Sitten me, joille kyöneleet, suru, murhe ja tuska ovat perin tuntuja asioita, saamme kokea yhden Raamatun suurimman lupauksen toteutumisen: ”[J]a hän pyyhkii heidän silmistään joka ainoan kyöneleen. Kuolemaa ei enää ole, ei murhetta, valitusta eikä vaivaa, sillä kaikki entinen on kadonnut.” (Ilm. 21:4.) Kaikki sellainen, minkä ei ole koskaan pitänytkään olla täällä, on hävinnyt.

Jumalan valtaistuimelta kumpuaa myös kirkas elämän veden virta, jonka molemmilla puolilla kasvaa elämän puu. Jumalan valtaistuin on siellä ja he ”saavat nähdä hänen kasvonsa” (Ilm. 22:4). Lunastetut saavat asua jälleen lähellä Jumalaa.

TILIEN SELVIT- TÄMINEN

Jeesuksen palvelutyön lähestyessä loppuaan hänen opetuslapsensa kysyivät: "Sano meille, milloin se kaikki tapahtuu. Mikä on merkinä sinun tulostasi ja tämän maailman lopusta?" (Matt. 24:3.) Jeesuksen vastaus vie kaksi lukua. Matt. 24. luku kertoo ympärillämme maailmassa näkyvistä merkeistä: sodista, luonnonkatastrofeista jne. Matt. 25. luku puhuu seurakunnan tilasta juuri ennen Jeesuksen toista tulemistä. Seurakunnan tilaa kuvataan kolmen kertomuksen kautta, joista yksi on vertaus talenteista. Se kuvaa sitä, miten Jumalan kansa on käyttänyt lahjoja, joita Jumala on sille antanut.

Lue Matt. 25:14-19. Kuka on se, joka matkustaa kaukaiseen maahan? Kenelle hän uskoo omaisuutensa? Mitä tilityksen teko tarkoittaa (ks. Matt. 25:19)?

Ajattelemme joskus, että talentit tarkoittavat luontaisia lahjoja, kuten laulunlahjaa, puhelahjaa jne., mutta Luukkaan rinnakkaiskertomuksessa (Luuk. 19:12-24) mainitaan nimenomaan raha ja raha-asioiden hoito. Ellen G. Whitekin sanoo: "Minulle näytettiin, että vertausta talenteista ei ole ymmärretty täysin oikein. Tämä tärkeä opetus annettiin opetuslapsille viimeisinä aikoina eläviä kristittyjä silmällä pitäen. Talentit eivät edusta vain kykyä saarnata tai opettaa Jumalan sanaa. Vertaus pätee myös ajallisiin varoihin, jotka Jumala on uskonut kansalleen." (1T 197.)

Lue Matt. 25:20-23. Mitä Jumala sanoo niille, jotka olivat uskollisia taloudenhoitajia hänen asiansa tukemisessa? Mitä "herrasi ilojuhlaan" tuleminen tarkoittaa (Matt. 25:23)?

On luonnollista ajatella, että jollakin toisella on enemmän talenteja kuin meillä, ja siksi hän on suuremmassa vastuussa Jumalalle. Tässä kertomuksessa kuitenkin henkilö, jolla oli vähiten talenteja (rahaa), osoittautui uskottomaksi ja menetti valtakunnan. Sen sijaan, että mietimme toisten velvollisuuksia, keskittykäämme siihen, mitä Jumala on uskonut meille, ja siihen, miten voimme käyttää niitä hänen kunniaakseen.

Miten mahdat pärjätä, kun Jumala tulee selvittämään tilejä kansasi?

KATSE PALKIN- NOSSA

Kääntymyksensä jälkeen Paavali uppoutui Kristuksen työn edistämiseen. Koulutuksensa ja älynsä ansiosta hän olisi voinut maallisesta näkökulmasta olla menestyvä ihminen. Moosesen tavoin Paavali kuitenkin valitsi kärsiä Kristuksen tähden yhdessä muiden Jumalan uskollisten kanssa. Hän kärsi ruoskimisista, kivittämisestä, haaksirikoista, nälästä, kylmästä ja monesta muusta vaivasta (2. Kor. 11:24–33). Miten hän kesti kaiken tämän?

Lue Room. 8:16–18. Miten varmuus siitä, että hän oli Jumalan lapsi, vaikutti Paavalin uskollisuuteen?

Se arvo, jonka Paavali antoi uskollisia odottavalle palkinnolle, sai hänet pysymään innokkaana Kristuksen puolesta kärsijänä. Hän kirjoitti vankilasta: ”Veljet, en katso vielä päässeeni siihen asti. Vain tämän voin sanoa: jättäen mielestäni sen, mikä on takanapäin, ponnistelen sitä kohti, mikä on edessä. Juoksen kohti maalia saavuttaakseni voittajan palkinnon, pääsyn taivaaseen. Sinne Jumala kutsuu Kristuksen Jeesuksen omat.” (Fil. 3:13, 14.)

Lue 1. Tim. 6:6–12. Mikä on tekstin keskeinen sanoma?

Raamatullisesta näkökulmasta varallisuus on sitä, että sinulla on se, mitä tarvitset, silloin kun, sitä tarvitset. Se on myös sitä, että voit vedota Jumalan lupaukseen: ”Minun Jumalani on Kristuksen Jeesuksen tähden antava teille taivaallisen kunniansa rikkaudesta kaiken, mitä tarvitsette.” (Fil. 4:19.) Viime kädessä varallisuus on sitä, että ihminen on kiitollinen siitä, mitä hänellä on Herrassa ja luottaa häneen kaikessa.

Jumala ei lupaa, että kaikista hänen lapsistaan tulee rikkaita tämän maailman tavarassa mitattuna. Itse asiassa hän sanoo, että kaikki, jotka elävät Jumalan mielen mukaan, joutuvat kestäämään vainoa. Jumala tarjoaa jotakin parempaa kuin maailman vauraus: ”Minä huolehdin tarpeistasi, ja minne menetkin, minä olen kanssasi.” Lopulta hän antaa uskollisilleen mahtavan palkinnon: todellista vaurautta, vastuullisen aseman ja ikuisen elämän.

Paavali pystyi elämänsä lopun lähestyessä sanomaan (ks. 2. Tim. 4:6–8.) Suokoon Jumala, että voisimme kaikki sanoa samaa ja että meillä kaikilla olisi pelastusvarmuus.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue seuraava ihanteellinen visio seurakunta-perheestä, jossa sen jäsenet ovat uskollisia Jumalan asioiden hoitajia maan päällä. Mieti, mitä voisitte seurakuntana tehdä, jotta ainakin jokin osa tästä ihanteellisesta visiosta voisi olla totta juuri sinun seurakunnassasi.

Ihanteellinen visio seurakunnan taloudenhoidosta

Seurakunnan vastuunkantajat ovat onnistuneet luomaan seurakuntaan sellaisen kulttuurin, että siellä harjoitetaan raamatullista taloudenhoitoa opettamalla, kouluttamalla, tukemalla ja rohkaisemalla.

Ihmiset toteuttavat raamatullisia periaatteita elämässään. Heidän anteliaisuutensa kasvaa, he säästävät säännöllisesti odottamattomia tilanteita varten ja eivätkä enää elä yli varojensa.

Heidän elämäntyyliään kuvaavat kohtuullisuus, kurinalaisuus ja tyytyväisyys. Raha ei ole heille kilpaileva jumala, vaan he kasvavat suhteessaan Jumalaan.

On sapattiaamu ja ihmiset saapuvat jumalanpalvelukseen. Heidän kasvoiltaan kuvastuu rauha. Heillä ei ole ahdistusta taloudellisista asioista, vaan heidän sydämessään on kasvava tyytyväisyyden ja kiitollisuuden tunne. He odottavat Jumalan läsnäoloa ja hänen työtään heidän keskuudessaan.

Seurakunnan kaikkien työmuotojen rahoitus on kunnossa. Seurakunta välittää Kristuksen rakkautta konkreettisilla tavoilla tarpeessa oleville.

Varoja on annettu siihen, että seurakuntaan on voitu luoda sellaiset toimitilat, jotka tukevat sen työtä ja joita myös ylläpidetään.

Kysymys kuuluu: "Mitä Jumala kutsuu meitä tekemään niillä resursseilla, jotka hän on uskonut meille?"

Keskustelunaiheita:

1. Kuinka meidän tulee ymmärtää Raamatun kaksi selkeää opetusta: uskon kautta pelastuminen ja teoista saatava palkka. Miten sovitamme nämä kaksi eri käsitettä yhteen?
2. Miksei se, että olemme tyytyväisiä siihen, mitä meillä on, tarkoita sitä, ettemme voisi pyrkiä parantamaan taloudellista tilannettamme? Miksi nämä asiat eivät välttämättä ole ris-tiriidassa keskenään?
3. Miten valintamme, pienetkin, vaikuttavat siihen, millainen ikuisuus meitä odottaa?